

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ РИНКУ ТА ЕКОНОМІКО–ЕКОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НАН
УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.І.МЕЧНИКОВА
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ ІМЕНІ АДМІРАЛА
МАКАРОВА
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО– МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО– ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЮБЛІНСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» (ПОЛЬЩА)
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ INTAMT (ФРН)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ ІМЕНІ І.П. ПРОДІУСА
ЕКОНОМІЧНИЙ НАУКОВИЙ ПОРТАЛ ОНПУ

МАТЕРІАЛИ ІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО–ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
**«СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ В КООРДИНАТАХ
ПАРАДИГМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ»**

Харічкову Сергію Костянтиновичу присвячується

Дніпро
«Середняк Т.К.»
2020

Головний редактор Бровкова Олена Георгіївна

Матеріали II Міжнародної науково–практичної конференції «Сучасний менеджмент економічних систем в координатах парадигми сталого розвитку» — Дніпро: Середняк Т. К., 2020, — 254 с.

ISBN 978-617-7953-19-6

У збірнику наведені матеріали, які докладалися на II Міжнародній науково–практичній конференції «Сучасний менеджмент економічних систем в координатах парадигми сталого розвитку» (Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса, 18 вересня 2020 р.) висвітлюються результати науково–методичної роботи Одеського національного політехнічного університету та інших вищих навчальних закладів України та зарубіжжя з питань сучасної економічної теорії, конкурентоздатності на мікро– та макрорівнях економіки, сталого економічного розвитку, а також управління фінансами підприємницьких структур.

Редакційна колегія:

Голова – Оборський Г.О., д.е.н., проф.

Співголови – Філіппова С.В., д.е.н., проф.

Продіус О.І., к.е.н., доц.

Відповідальний секретар – Бровкова О.Г., к.е.н., доц.

Технічний секретар – Лук'янчук О.М., ст. викладач

Рецензенти:

Буркинський Б.В., д.е.н., проф.

Балан О.С., д.е.н., проф.

Ковтуненко К.В., д.е.н., проф.

Кузьмін О.Є., д.е.н., проф.

Кузнецова І.О., д.е.н., проф.

Парсяк В.Н., д.е.н., проф.

Патрік Едуард, д.т.н., проф.

Садченко О.В., д.е.н., проф.

Слонієц Іоланта, д.е.н., проф.

Студінська Г.Я., д.е.н., доц.

Студінський В.А., д.і.н., к.е.н., доц.

Хлобистов Є.В., д.е.н., проф.

Хрущ Н.А., д.е.н., проф.

Чухрай Н.І., д.е.н., проф.

Прадип Кумар, д.е.н.

Сародж Кумар Саху, доц.

СЕКЦІЯ 3
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ
СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Науковий модератор:

д.е.н., професор Коваленко О.М.

к.е.н., доцент Станіславик О.В.

не стимулює розвиток виробництва в країні, не підтримує імпортозаміщення, про що свідчать структура зовнішньоторговельного обороту України, диспаритет експорту - імпорту товарів та послуг протягом всіх років незалежності країни. Зберігаючи сучасні тенденції загального розвитку національної економіки, економічне пожвавлення на національному ринку більшою мірою стимулює розвиток іноземних компаній, товари яких присутні майже в усіх товарних групах, якість яких гарантується та підтримується іноземним виробником, інформація про які потужно просувається на українському ринку, вимиваючи споживчі кошти країни за кордон. Найвагоміша втрата національної економіки через споживацький характер її розвитку, що ставить під сумнів економічний розвиток в країні взагалі, полягає у втраті власного ринку споживання.

Висновки та перспективи подальшого розвитку. Світовий досвід досягнення високих результатів в економічному розвитку доводить, що абсолютна більшість країн отримала ці результати тільки через правильно обрану стратегію, точність її дотримання, відповідність інституційного середовища, концентрації фінансових ресурсів (інвестицій), захисті власних національних інтересів, в прозорому правовому полі. Споживацька модель існування національної економіки, що фактично використовується в Україні, не може вважатися навіть стратегією розвитку, оскільки не передбачає змін до покращення ані економічних, ані соціальних стандартів життя громадян. Подальша підтримка споживацької моделі існування економіки України призведе до погіршення не тільки її економічних, екологічних, соціальних показників, а й до посилення негативних тенденцій, що притаманні сьогодні країні - деполяризації доходів, зубожіння та зменшення населення, інтенсивної експлуатації природних копалин та залишків родючого шару землі, зникненню питної води. Як результат такої стратегії цікавість світу до України зникне разом із спустошенням сировинних джерел, або територія країни буде використовуватися для поховання небезпечних відходів. Справжня реалізація стратегії технологічного розвитку або останньої стратегії - інноваційного розвитку, яка прийнята КМУ 10.07.19 року, а не їх декларація, дозволить розпочати зміни в країні.

Список використаних джерел

1. Сміт А. Дослідження природи та причин багатства народів / А. Сміт. – М., 1997. – 256 с.
2. Фергюсон Н. Цивілізація: як Захід став успішним. – К.: Наш формат, 2017. – с. 488.
3. Макстон Г., Рандерс Й. У пошуку добробуту. Керування економічним розвитком для зменшення безробіття, нерівності, змін клімату / Грем Макстон, Йорген Рандерс. - Київ : Пабулум, 2017. - 320 с.
4. Аджемоглоу Д., Робінсон Д. Чому нації занепадають. Походження влади, багатства та бідності / пер. з англ. О. Дем'янчук. - 4-те вид. - К. : Наш формат, 2019. - 440 с.
5. Студінська Г.Я. Аналіз світового паливно-енергетичного комплексу / Г. Я. Студінська, А. Терещенко // Формування ринкових відносин в Україні Збірник наукових праць Вип. 7-8 (206-207). – К. : ДНДПМЕ, 2019. – С. 22-36

ОСНОВНІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ

О.Б. Каламан, кандидат економічних наук, доцент

К.І. Андріанович, Т.В. Іванченко

*Одеська національна академія харчових технологій
(м. Одеса, Україна)*

В умовах нестабільної економіки країни необхідно формувати безпечну фінансову стратегію кожного підприємства, використовуючи для цього сучасні фінансові інструменти.

І. А. Бланк під фінансовою стратегією вбачає один з найважливіших видів функціональної стратегії підприємства, що забезпечує всі основні напрями розвитку його фінансової діяльності та відносин шляхом формування довгострокових фінансових цілей, вибору найбільш ефективних шляхів їх досягнення, адекватного коригування напрямів формування та використання фінансових ресурсів при зміні умов зовнішнього середовища [1].

І. Ю. Барабанова відмічає, що фінансова стратегія - це генеральний план дій щодо забезпечення підприємства грошовими коштами і фінансовими ресурсами, що охоплює питання

теорії, практики, формування фінансів, їх планування і забезпечення. Фінансова стратегія підприємства вирішує завдання, що забезпечують фінансову стійкість підприємства в ринкових умовах господарювання [2].

Нестабільність економічного середовища викликає необхідність підвищення адаптивних характеристик підприємства, що призводить до впровадження передових інноваційних систем управління. У зв'язку з цим варто звернути увагу на думку С. П. Фукіно, що актуально впровадження інноваційного менеджменту, який передбачає акумуляцію новітніх інструментів управління підприємством. Завдання менеджера в даному випадку полягає у формуванні такої виробничої системи, яка забезпечить сталий розвиток підприємства в довгостроковому періоді [3].

Таким чином, в умовах затягнутого періоду турбулентності економіки країни запорукою успіху і виживання підприємства стане орієнтир на використання безпечної фінансової стратегії розвитку підприємства, практична сторона реалізації якої становить інтерес для подальших досліджень. В даний час для розробки фінансової стратегії підприємства використовуються такі методики, як матриця фінансових стратегій Ж. Франсона і І. Романа [4], а також матриця фінансових стратегій, яка формується на основі економічної доданої вартості та внутрішнього і стійкого темпів зростання підприємства (І. Я. Лукасевич) [5].

Аналіз спеціальної літератури ілюструє, що методологічні підходи до розробки фінансової стратегії підприємства, які базуються на побудові фінансових матриць, можна розподілити на дві групи: такі, що базуються на побудові матриць класифікації фінансових рішень; такі, в основі яких лежить рейтингова матриця фінансових стратегій.

Представником першого методологічного підходу являється М. Сорокін. Він вважає, що низька платоспроможність підприємств, дефіцит грошових коштів, дорожняча ресурсів обумовлені відсутністю в інструментарії адекватних показників і систем їхньої оцінки, обліку та контролю. Для подолання зазначеної проблеми М. Сорокін запропонував новий підхід до систематизації фінансових коефіцієнтів, який базується на системному підході, що забезпечує ефективність і раціональність використання показників. Для обґрунтування необхідності нового методологічного підходу ним було систематизовано і зведено базові підходи: за прив'язкою до звітної форми; за однорідністю складу коефіцієнтів; за аспектами фінансового стану (сфер прийняття рішень); за типами основних суб'єктів аналізу; комбінований. Основна мета прив'язки до звітної форми - спростити пошук вихідних даних, однак в умовах зміни форм вітчизняної фінансової звітності виникає необхідність уточнення і перегляду методик, орієнтованих на звітні форми. Класифікація, що базується на «однорідності» коефіцієнтів, в даний час переважає в літературі (показники рентабельності, наприклад, розраховуються за прибутком, показники ліквідності мають в знаменнику суму поточних зобов'язань). При зазначеному підході в одну групу можуть потрапити коефіцієнти, що характеризують різні аспекти діяльності компанії і різні групи рішень, які застосовуються на основі аналізу, «однаковість» способу розрахунку виявляється важливішою, ніж цілі і характеристика того чи іншого аспекту фінансового стану підприємства. Розподіл фінансових показників за аспектами фінансового стану і сферам фінансових рішень може бути представлена у таких показниках: короткострокова ліквідність (ризик поточної платоспроможності); структура капіталу (ризик поточної платоспроможності); використання активів; прибутковість інвестицій (рентабельність) [6].

М. Сорокін зазначає, що останній підхід до диференціації фінансових показників досить проблематичний через труднощі віднесення деяких показників до тієї чи іншої групи і охоплює не всі традиційні показники. Перевагою підходу є його орієнтація на предмет фінансового аналізу - фінансовий стан компанії і типи прийнятих фінансових рішень. Слід врахувати, що сфери прийнятих рішень різних категорій користувачів аналітичних фінансових показників часто перетинаються, що обумовлює потенційний недолік четвертого підходу - жорстка, однозначна ув'язка кожного показника тільки з однією точкою зору. З метою подолання недоліків перерахованих підходів до класифікації аналітичних показників вчений пропонує інструментарій, заснований на комбінуванні третього і четвертого підходів, тобто класифікацію фінансових показників і по групах користувачів, і за сферами прийнятих бізнес-рішень. Відповідно пропонується дві координати систематизації показників: точка зору (суб'єкт) і рішення (об'єкт аналізу) [6].

Питанню ідентифікації основних груп фінансових рішень присвячена ще одна робота М. Сорокіна «Майстерність фінансових рішень» [7]. Автор зазначає, що сотні років управління фінансами передбачало поділ фінансових рішень на дві групи - управління активами і пасивами фірми і що це традиційний підхід цілком застосовуємо в фінансовому менеджменті. Зазначений підхід реалізується в рамках інвестиційних рішень і рішень про вибір джерел фінансування. Ряд

авторитетних фахівців з фінансового менеджменту виділяють ще одну область рішень - про виплату та капіталізації дивідендів, або управління капіталом (дивідендами) [7, с. 5].

Оскільки за аксіому можна прийняти факт, що головною метою управління фінансами підприємства в довгостроковій перспективі слід вважати збільшення цінності компанії для акціонерів, максимізацію вартості акціонерного капіталу, цільова функція управління фінансами має вигляд [8]:

$$\text{Max } C = f \{I, F, D\} \quad (1)$$

де C – цінність підприємства;

I, F, D - рішення про інвестування, фінансування і дивіденди.

З огляду на розглянуті концепції диференціації фінансових рішень і доповнивши їх аналітичними рішеннями, М. Сорокін пропонує наступну систему фінансових рішень: стратегічні (типу S), операційні (типу O), з фінансування (типу F), інвестиційні (типу I), аналітичні (типу A) - модель SOFIA. Під стратегічними рішеннями М. Сорокіним розуміються рішення щодо оцінки та максимізації вартості бізнесу за допомогою фінансових і нефінансових рішень, побудова дерева цілей і реорганізація компанії, довгострокове фінансове планування і зростання. Вибір вірної стратегії на основі точного аналізу - необхідна умова підвищення вартості компанії, отримання та розміщення необхідного капіталу [8].

У складі стратегічних фінансових рішень ним виділяються:

- оцінка вартості компанії і вироблення цільових показників;
- фінансова оцінка нових стратегій і напрямків бізнесу;
- складання довгострокових планів компанії;
- прогнозування обсягів продажів;
- оцінка і політика в області злиття, поглинання, покупки і продажу бізнесів;
- вироблення стратегій фінансування зростання, управління ризиками, податкової стратегії

[8].

Перевагою методологічного підходу М. Сорокіна можна вважати диференціацію фінансових стратегій в комплексі з аналітичними рішеннями, недоліком слід, на наш погляд, визнати відсутність відпрацьованої технології реалізації запропонованого підходу.

Таким чином, будь-яка фінансова стратегія передбачає безліч дій для успішного управління підприємством як бізнес-системою. Розробляючи фінансову стратегію необхідно чітко розуміти характер його діяльності на обраному ринку в найближчому майбутньому або в довгостроковій перспективі. Стратегія повинна оновлюватися в міру розвитку компанії і відображати тенденції зміни кон'юнктури ринку. Формування стратегії повинно відбуватися поступово і коригуватися по ходу діяльності компанії. Правильна стратегія дозволить уникнути кризових ситуацій і поліпшити конкурентні позиції на цільовому ринку.

Головною метою фінансової діяльності є збільшення активів компанії. Для досягнення цього завдання компанії необхідно підтримувати рентабельність, платоспроможність і оптимальну структуру активу і пасиву бухгалтерського балансу. Для підтримки стійкості компанії необхідно мати гнучку структуру капіталу і організувати ефективний рух для збереження платоспроможності. Таким чином рівень фінансової стійкості говорить про якість фінансового управління.

Фінансова стратегія є частиною стратегії економічного розвитку підприємства повинна бути узгоджена з її цілями і напрямками. Разом з тим фінансова стратегія істотно впливає на формування загальної стратегії. Грамотно обрана стратегія дозволяє компанії успішно здійснювати свою діяльність, отримувати максимальний прибуток, оновлювати основні фонди і інше.

Список використаних джерел

1. Бланк І. А. Фінансова стратегія підприємства. Київ: Ельга, Ніка. Центр, 2004. 720 с.
2. Барабанова І. Ю. Цілі і завдання розробки фінансової стратегії на підприємстві. Вісник Університету (Державний університет управління). 2012. Т. 3. № 3. С. 40-44.
3. Фукіно С. П. Використання інноваційних систем управління в забезпеченні сталого розвитку промислового підприємства. Фінансова аналітика: проблеми та рішення. 2012. № 19. С. 22-27.
4. Фінансовий менеджмент: теорія і практика: підручник; під ред. О. С. Стоянової. М.: Перспектива, 2010. 656 с.

5. Лукасевич І. Я. Фінансовий менеджмент: підручник. М.: Ексмо, 2007. 768 с.
6. Сорокін М. Е. С розумом і ефективністю: матриця фінансових показників. Фінансовий директор. 2006. №9. С. 58-64.
7. Сорокін М. Е. Майстерність фінансових рішень. Фінансовий директор. 2005. №9 (37). С.5-10.
8. Синки Дж., Мл. Управління фінансами в комерційних банках. М: Catallaxy, 1994. 820 с.

РОЛЬ ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ

О.В. Алексеева, аспірантка

*Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»
(м. Київ, Україна)*

Згідно з чинним законодавством, особисте селянське господарство – це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних стосунках і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна ОСГ, у тому числі у сфері сільського “зеленого” туризму [1].

Сучасні наукові дослідження закордонних і вітчизняних учених відзначають важливе значення малого підприємництва в аграрній сфері та розвитку сільських територій. Так, фермерські господарства у 2018 р. використовували сільськогосподарські угіддя площею понад 4,7 млн га. За підсумками 2018 р. фермерські господарства виробили сільськогосподарської продукції на суму 25,1 млрд грн, що становило 9,3 % від загального виробництва в Україні [2]. Разом з тим станом на 1 січня 2020 р. в Україні нараховувалося 3,98 мільйони особистих селянських господарств. У їхньому використанні перебувало майже 6,1 млн га земель, з яких для ведення особистого селянського господарства – 2,5 млн га, товарного сільськогосподарського виробництва – майже 2,8 млн га, для будівництва й обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд – 788,3 тис. га [3]. У 2019 р. господарства населення виробляли 72% молока від загального обсягу виробництва в країні, м'яса – 32%, картоплі – 98 %, овочів – 85 %, плодів і ягід – 83 %. До того ж, вони вирощували значні обсяги зернових і навіть технічних культур (табл. 1).

Таблиця 1 – Виробництво сільськогосподарської продукції господарствами населення в Україні

	2010		2015		2019		2017 р. +/- до 2010 р.	
	тис.т	%*	тис.т	%*	тис.т	%*	тис.т	%*
Зернові та зернобобові	9492	24	13619	23	15161	21	5669	-3
Соняшник	1186	18	1632	15	2165	14	979	-4
Картопля	18222	97	20383	98	19896	98	1674	1
Овочі	7158	88	7932	86	8267	85	1109	-3
Плоди і ягоди	1460	84	1741	81	1768	83	308	-1
М'ясо (у забійній вазі)	925	45	859	37	795	32	-130	-13
Молоко	9032	80	7946	75	6935	72	-2097	-8
Яйця (млн. шт)	6803	40	7020	42	7320	44	517	4

* - % частка виробництва від загального обсягу по країні.

Аналіз економічних і соціальних показників свідчить про значне скорочення кількості найманих працівників у суспільному секторі і збільшення кількості самозайнятих в особистих селянських господарствах. У валовій продукції сільського господарства частка особистих селянських господарств становить 67%. Особи, які не зайняті в сільськогосподарському секторі, а це більше

СЕКЦІЯ 1 АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ НА МАКРО– , МЕЗО– ТА МІКРОРІВНЯХ	
СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ПІДВИЩЕНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ <i>О.І. Продіус</i>	3
ВАРІАНТИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ З КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ТОВАРНИХ ІННОВАЦІЙ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ОЦІНКИ ЇХ РИНКОВИХ ПЕРСПЕКТИВ <i>Є.І. Нагорний</i>	6
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ ПРАЦЕЗДАТНОЇ МОЛОДІ ЗА КОРДОН ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ <i>В.П. Дубницький</i>	10
МЕТОДИ ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ЗА КРИТЕРІЯМИ ВІДБОРУ <i>С.М. Березова</i>	11
МЕНЕДЖМЕНТ ЯКОСТІ ПРИ ПРОВЕДЕННІ СУДОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЕКСПЕРТИЗ ЗА ПРОЦЕСНИМ ПІДХОДОМ <i>А.В. Дивнич, В.Б. Костюк, О.Д. Дивнич</i>	15
ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПОЛІТИКИ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК» З ПИТАНЬ ЗДІЙСНЕННЯ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ <i>Л.І. Чернишова, К.П. Мунтян</i>	17
ПРОБЛЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ <i>О.А. Князєва</i>	20
ПРАКТИКА ЗАЛУЧЕННЯ ЗОВНІШНІХ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ <i>Г.М. Коцюрубенко</i>	22
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ПІДПРИЄМСТВ ПЛОДООВОЧЕКОНСЕРВНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ <i>С.В. Крупіна, О.А. Мухаметова</i>	24
ОПОДАТКУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ <i>Ю.Ю. Вергелюк,</i>	26
УПРАВЛІНСЬКА АЛЬТЕРНАТИВА «ВИРОБЛЯТИ ЧИ КУПУВАТИ» В ЕНЕРГЕТИЧНІЙ ЛОГІСТИЦІ <i>Г.О. Пудичева</i>	28
ПРОБЛЕМИ ПРОЕКТУВАННЯ ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ <i>С.І. Рассадникова</i>	31
НАПРЯМИ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ <i>О.М. Лукянчук, А.Ю. Свістунець</i>	34
БАЗОВІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ПЕРСОНАЛУ <i>О.М. Лукянчук, А.Х. Аль-Ховарі, Ю.П. Курилова</i>	37
ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ПРИ ДОСЛІДЖЕННІ МАТЕРІАЛІВ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ТОВАРНО-МАТЕРІАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ <i>Т.В. Олексієнко, О.М. Єлісєєва, Т.М. Костенко,</i>	42
АВТОРИЗОВАНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ОПЕРАТОР: ПОНЯТТЯ, ВИМОГИ ТА ПРОЦЕДУРА ОТРИМАННЯ СТАТУСУ ВІДПОВІДНО ДО МКУ <i>І.В. Несторишен, І.Г. Бережнюк, А.І. Брендак</i>	46
ПРОБЛЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ <i>О.Г. Бровкова, А.О. Чевичалова</i>	49
ОЦІНКА ПЕРСПЕКТИВ КОНКУРЕНТНОГО РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ <i>О.А. Соловійов</i>	51

ОСНОВИ ЕКОНОМЕТРИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В КРИТЕРІЯХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ <i>С.А. Побігун</i>	53
РОЗВИТОК МЕТОДІВ ВИЗНАЧЕННЯ ВАРТОСТІ ІННОВАЦІЙ В МІЖНАРОДНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ <i>П.Г. Перерва, С.М. Погорєлов, Н.М. Дьякова</i>	55
СТРАТЕГІЧНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ <i>О.Г. Бровкова, Д.В. Жовта</i>	59
ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ АКЦИЗНОГО ПОДАТКУ В УКРАЇНІ <i>Т.В. Голобородько, А.М. Шишка</i>	62
РЕЗОНАНСНЕ УПРАВЛІННЯ В МЕТОДОЛОГІЇ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ПІДХОДУ <i>К.Ю. Ягельська</i>	63
КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕНЕДЖЕРА <i>В.А. Замлинський, М.В. Грекова</i>	66
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ У МІЖНАРОДНОМУ ПІДПРИЄМНИЦТВІ <i>Я.А. Максименко, К.М. Сокол, Л.П. Гарник</i>	68
ПОСТАЧАЛЬНИКИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ PROZORRO: СТРУКТУРА УЧАСТІ <i>Н.С. Меджибовська</i>	71
ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ <i>М.О. Ганцяк</i>	75
МАКРОЕКОНОМІЧНІ ПРОПОРЦІЇ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ <i>І.Б. Назаркевич</i>	77
СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ <i>М.О. Акулюшина, А.В. Сальнікова, М.В. Гижиця</i>	79
ПРОБЛЕМИ СТРИМУВАННЯ ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ БІЗНЕС-ГРУП <i>В.І. Захарченко, В.В. Трач</i>	81
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕВОЇ СТРУКТУРИ ВВП <i>С.О. Єрмак, О.О. Бавико</i>	83
ГРАНТОВІ ПРОГРАМИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД КОЛАБОРАЦІЇ ПІДПРИЄМЦІВ <i>В.Ю. Філіппов</i>	86
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО БІЗНЕС – АДМІНІСТРУВАННЯ КОМПАНІЇ <i>О.О. Олейникова, Т. Гінда</i>	87
СУЧАСНІ МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ СПІВРОБІТНИКІВ <i>В.А. Замлинський, А.О. Дирда</i>	90
КОМУНІКАТИВНІ ОБМЕЖЕННЯ І НОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ МЕНЕДЖЕРА <i>В.А. Замлинський, В.С. Откаленко</i>	92
ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ <i>В.А. Замлинський, Д.В. Левицький</i>	94
СИНЕРГЕТИЧНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ <i>Л.Є. Купінець</i>	96
СЕКЦІЯ 2	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ	
МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ ПРИРОДНО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ НА ЗАСАДАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ <i>О.В. Нікішина</i>	101
СУТНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ <i>О.Я. Журавель, Т.В. Семеняка</i>	108
«ЗЕЛЕНА» ЛОГІСТИКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ МІСТ ТА АГЛОМЕРАЦІЙ УКРАЇНИ <i>М.Ф. Аверкина</i>	110

СЕКЦІЯ 3 ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	
SATISFACTION ON HOME-DELIVERY: A NEW STRATEGIC MOVE FOR ENTREPRENEURIAL MOTIVATION <i>Dr. Saroj Kumar Sahoo, Prodius Oksana,</i>	114
ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ СІТЬОВИХ БІЗНЕС-СТРУКТУР В КОНКУРЕНТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ <i>Л.Ю. Бігунов-Новіков</i>	116
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВПЛИВІВ <i>І. М. Куліш</i>	119
СТРАТЕГІЇ МАРКЕТИНГУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>М.О. Акулюшина, А.В. Антонова</i>	122
ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І СТАТУС ОСГ ЯК СУБ'ЄКТА МАЛОГО СІЛЬСЬКОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА <i>В.А. Мамчур, І.С. Ірклієнко</i>	124
ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ В РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ <i>Ю.В. Ковтуненко, Д.О. Ольшевська, А.А. Алексеєнко</i>	125
УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНКИ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ <i>Н.Е. Красностанова, О.С. Журило</i>	127
ЗАГАЛЬНОЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ РОЗВИТКУ ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ ЯК ПОТЕНЦІЙНИХ СУБ'ЄКТІВ СІМЕЙНОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ НА СЕЛІ <i>В.А Мамчур, І.С. Ірклієнко</i>	130
СВІТОВІ ТА ВІТЧИЗНЯНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ <i>О.М. Лук'яничук, Т.М. Ткаченко, А.Ю. Кожухар</i>	135
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПЕРЕХОДУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ВІДНОВЛЮВАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ <i>І.В. Перевозова, Н.А. Даляк, Т.О. Максименко</i>	138
СПОЖИВАЦЬКА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: РИЗИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ <i>Г.Я. Студінська</i>	141
ОСНОВНІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ <i>О.Б. Каламан, К.І. Андріанович, Т.В. Іванченко</i>	144
РОЛЬ ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ <i>О.В. Алексеєва</i>	146
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ <i>А.Р. Черняк</i>	149
ОЦІНКА ДИНАМІКИ РОЗВИТКУ ТЕХНІЧНИХ ВИПРОБУВАНЬ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ <i>Н.Є. Юрик, Н.П. Сухий</i>	150
ДО ПРОБЛЕМИ ІНДИКАТИВНОЇ ОЦІНКИ РОЛІ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ В РОЗВИТКУ МАЛИХ ФОРМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА <i>О.Г. Шпикуляк, К.Ю. Ксенофонтова</i>	154
ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ <i>Л.І. Чернишова, В.В. Лобінцева</i>	157
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КОУЧИНГУ В УКРАЇНІ <i>Л.І. Чернишова, Д.В. Жовта</i>	160
ПРАВИЛА РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ НА РОБОЧОМУ МІСЦІ <i>А.І. Лівінський, В.С. Гордієвський</i>	162
ВЕНЧУРНА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНА ФОРМА ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>І.В. Яцкевич,</i>	164

УПРАВЛІНСЬКІ ПІДХОДИ ДО ВИБОРУ МЕТОДІВ ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛУ <i>Л.І. Чернишова, А.Ю. Антонова</i>	169
ЛІДЕРСТВО ТА УПРАВЛІННЯ - ВІДНОСИНИ ТА ВІДМІННОСТІ <i>В.А. Замлинський, Л.С. Кондратьєва</i>	172
СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКРИЗОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІДПРИЄМСТВА <i>О.О. Олейникова, Г.О. Ковальова</i>	173
СЕКЦІЯ 4	
ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ СУЧАСНОГО ГЛОБАЛІЗОВАНОГО СВІТУ	
ГЛОБАЛІЗАЦІЯ РИНКІВ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРИЗНОМАНІТТЯ КРИЗЬ ВПЛИВ НАДЗВИЧАЙНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ СИТУАЦІЙ <i>Є.В. Хлобистов, М.В. Кузьменко, Ю.В. Бичкова</i>	176
«ДОСКОНАЛА» СТРАТЕГІЯ ДІЯЛЬНОСТІ McDONALD'S CORPORATION <i>І.Г. Химич</i>	178
МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ <i>Ю.В. Вашай</i>	180
ІНСТИТУЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПАНСІЇ МІЖНАРОДНОГО БАНКІВСЬКОГО БІЗНЕСУ В КРАЇНАХ, ЩО РОЗВИВАЮТЬСЯ <i>С.А. Шелудько</i>	182
ПОТЕНЦІАЛ УЧАСТІ УКРАЇНСЬКИХ ВИРОБНИКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ РОЗУМНІЙ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ <i>О.Ю. Білоус</i>	185
СЕКЦІЯ 5	
УКРАЇНА В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	
GROWTH OF THE ECONOMY OF FREE EARNINGS IN THE CONDITIONS OF THE WORLD FINANCIAL CRISIS <i>V.A. Zamylnskyi, A.V. Buzunar, Adil Mohamed Abdalla Sultan Al Ali</i>	190
UPGRADE СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ <i>Л.В. Корольчук</i>	192
СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ ПЕРШОГО ПОСТЧОРНОБИЛЬСЬКОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ НА ЖИТОМИРСЬКІНІ (1986 – 1996 pp.): ІСТОРИКО– ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ <i>В.А. Студінський</i>	196
ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ <i>М.М. Богун</i>	200
ВИКОНАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ УКРАЇНИ ЗА ДОХОДАМИ <i>О.Г. Волкова,</i>	204
ТЕОРЕТИКО– МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ <i>В.О. Іванченко</i>	208
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ БІЗНЕС ГРУПП В ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ В УКРАЇНІ <i>В.І. Захарченко, В.В. Трач</i>	214
ПРАКТИКА СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ <i>Л.О. Зайцева</i>	216
АНТИКРИЗИСНОЕ КОРПОРАТИВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ <i>Ю.И. Продюс, М.С. Изотова</i>	219
ВАЛОВИЙ ВНУТРІШНІЙ ПРОДУКТ ТА ЙОГО ВИЗНАЧАЛЬНА РОЛЬ В ЕКОНОМІЧНОМУ ЗРОСТАННІ ДЕРЖАВИ <i>В.В. Коваленко</i>	221
СЕКЦІЯ 6	
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР	
FINANCIAL RISKS IN THE SYSTEM OF ECONOMIC SECURITY OF THE ENTERPRISE	230

Viktoriia Hmyria	
ЦІНОУТВОРЕННЯ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО І УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В ПРОЦЕСІ ІНТЕГРАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ <i>О.В. Балахонова</i>	235
СУЧАСІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ <i>В.Г. Воленко</i>	237
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО– ЕКОНОМІЧНОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА <i>Н.М. Шмиголь, М.А. Касянок</i>	238
ФІНАНСОВЕ МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ <i>О.В. Проскурович, О.Б. Вальков, О.О. Валькова</i>	241
ВПЛИВ ДЕТЕРМІНАНТ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА ТА ЕКОНОМІКИ НА ЦІЛЬОВИЙ КОНТУР РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА <i>О.Л. Малін</i>	244